ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2005

Vyhlásené: 20.09.2005 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

419

PREDSEDA
NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

vyhlasuje úplné znenie zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 40/1993 Z. z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky, ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných zákonom č. 70/1997 Z. z., zákonom č. 515/2003 Z. z., zákonom č. 36/2005 Z. z. a zákonom č. 265/2005 Z. z.
ZÁKON o štátnom občianstve Slovenskej republiky Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

§ 1
Účel zákona

Tento zákon ustanovuje podmienky na nadobúdanie a stratu štátneho občianstva Slovenskej republiky.[1])

PRVÁ ČASŤ
NADOBÚDANIE ŠTÁTNEHO OBČIANSTVA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

§ 2
Určenie štátneho občianstva Slovenskej republiky

Osoba, ktorá bola k 31. decembru 1992 štátnym občanom Slovenskej republiky podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 206/1968 Zb. o nadobúdaní a strate štátneho občianstva Slovenskej socialistickej republiky v znení zákona č. 88/1990 Zb., je štátnym občanom Slovenskej republiky podľa tohto zákona.

§ 3
Voľba štátneho občianstva Slovenskej republiky

(1) Osoba, ktorá bola k 31. decembru 1992 štátnym občanom Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a nie je štátnym občanom Slovenskej republiky podľa § 2, môže si zvoliť štátne občianstvo Slovenskej republiky.

(2) Voľbu štátneho občianstva podľa odseku 1 možno vykonať do 31. decembra 1993 písomným vyhlásením podaným na obvodnom úrade na území Slovenskej republiky, v cudzine na diplomatickej misii alebo na konzulárnom úrade Slovenskej republiky, podľa miesta pobytu. Manželia môžu vyhlásenie o voľbe urobiť spoločne.

(3) Z vyhlásenia vykonaného podľa odseku 2 musí byť zrejmá

a) totožnosť osoby, ktorá vyhlásenie podáva,

b) skutočnosť, že osoba, ktorá vyhlásenie podáva, bola k 31. decembru 1992 štátnym občanom Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,

c) miesto narodenia a miesto pobytu k 31. decembru 1992.

§ 4
Štátne občianstvo maloletých

(1) Ak sú rodičia štátnymi občanmi Slovenskej republiky podľa § 2 alebo sa podľa § 3 stanú štátnymi občanmi Slovenskej republiky, majú ich štátne občianstvo aj ich maloleté deti;[2]) ak žije len jeden z rodičov, sleduje dieťa jeho štátne občianstvo.

(2) Ak jeden z rodičov má iné občianstvo ako štátne občianstvo Slovenskej republiky, rodičia uvedú vo svojom vyhlásení o štátnom občianstve podľa § 3 aj maloleté deti. Ak žijú obidvaja rodičia, vyžaduje sa ich súhlasné vyhlásenie.

(3) V prípade, že súd zveril výchovu maloletej osoby iba jednému z rodičov a rodičia nepodali súhlasné vyhlásenie, sleduje dieťa štátne občianstvo toho rodiča, ktorý má maloleté dieťa zverené do výchovy.

(4) Pokiaľ sa rodičia nedohodnú na súhlasnom vyhlásení podľa odseku 2, nahradí ho rozhodnutie súdu na základe návrhu jedného z rodičov alebo zákonného zástupcu maloletého.

(5) Súhlas podľa odseku 2 sa nevyžaduje, ak druhý rodič je pozbavený rodičovských práv alebo jeho rodičovské práva sú obmedzené, alebo jeho pobyt nie je známy, alebo je pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo jeho spôsobilosť na právne úkony je obmedzená.

§ 5
Narodenie

(1) Štátne občianstvo Slovenskej republiky nadobúda dieťa,

a) ktorého aspoň jeden z rodičov je štátnym občanom Slovenskej republiky, alebo

b) narodené na území Slovenskej republiky, ktorého rodičia sú bez štátnej príslušnosti, alebo

c) narodené na území Slovenskej republiky, ktorého rodičia sú cudzími štátnymi príslušníkmi a narodením nenadobúda štátne občianstvo žiadneho z nich.

(2) Ak sa nepreukáže cudzie štátne občianstvo, považuje sa za štátneho občana Slovenskej republiky dieťa, ktoré

a) sa narodilo na území Slovenskej republiky, alebo

b) bolo nájdené na území Slovenskej republiky a ktorého rodičia nie sú známi, pokiaľ sa nepreukáže, že nadobudlo narodením štátne občianstvo iného štátu.

(3) Štátnym občanom Slovenskej republiky je dieťa cudzieho štátneho občana a štátneho občana Slovenskej republiky aj vtedy, ak sa neskôr preukáže, že štátny občan Slovenskej republiky nie je jeho rodičom.

§ 6
Osvojenie

Ak bolo dieťa, ktoré nie je štátnym občanom Slovenskej republiky, osvojené podľa osobitného predpisu[3]) osvojiteľom alebo osvojiteľmi, z ktorých aspoň jeden je štátnym občanom Slovenskej republiky, nadobúda osvojením štátne občianstvo Slovenskej republiky.

Udelenie

§ 7

(1) Štátne občianstvo Slovenskej republiky možno udeliť žiadateľovi, ktorý nie je štátnym občanom Slovenskej republiky a

a) má nepretržitý trvalý pobyt[4]) na území Slovenskej republiky aspoň päť rokov bezprostredne predchádzajúcich podaniu žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky,

b) nebol za uplynulých päť rokov bezprostredne predchádzajúcich podaniu žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin,

c) ktorému nebol súdom uložený trest vyhostenia,[5])

d) proti ktorému nie je vedené trestné stíhanie,[6])

e) proti ktorému nie je vedené vydávacie konanie[7]) ani konanie o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu,[8])

f) proti ktorému nie je vedené konanie o administratívnom vyhostení,[9])

g) proti ktorému nie je vedené konanie o odňatie azylu[10]) a

h) ovláda slovenský jazyk v základnom rozsahu; základným rozsahom je schopnosť porozumieť otázke a odpovedať na ňu.

(2) Žiadateľovi, ktorý má na území Slovenskej republiky povolený pobyt, možno udeliť štátne občianstvo Slovenskej republiky bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 písm. a) a h), ak

a) uzavrel manželstvo so štátnym občanom Slovenskej republiky a žije v tomto manželstve v domácnosti na území Slovenskej republiky najmenej tri roky bezprostredne predchádzajúce podaniu žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky,

b) ide o osobu, ktorá sa významne zaslúžila o prínos pre Slovenskú republiku v oblasti ekonomickej, vedeckej, technickej, kultúrnej alebo športovej,

c) má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt začínajúci najmenej tri roky pred dosiahnutím 18 rokov veku,

d) je dieťaťom, ktorého jednému z rodičov bolo udelené štátne občianstvo Slovenskej republiky po jeho narodení a pre toto dieťa nepožiadal o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky,

e) je azylantom,[11])

f) sa narodil na území Slovenskej republiky a má tu trvalý pobyt najmenej tri roky bezprostredne predchádzajúce podaniu žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky,

g) má na území Slovenskej republiky nepretržitý pobyt najmenej desať rokov a v čase podania žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky mu už bolo udelené povolenie na trvalý pobyt alebo

h) je bez štátnej príslušnosti a má na území Slovenskej republiky nepretržitý pobyt najmenej tri roky bezprostredne predchádzajúce podaniu žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky.

(3) Žiadateľovi, ktorému bolo priznané postavenie zahraničného Slováka,[12]) možno udeliť štátne občianstvo Slovenskej republiky bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 písm. a) a h), ak má nepretržitý pobyt na území Slovenskej republiky najmenej dva roky bezprostredne predchádzajúce podaniu žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky.

(4) Žiadateľovi, ktorému bývalé československé štátne občianstvo zaniklo alebo ktorý stratil československé štátne občianstvo v dôsledku dlhodobej neprítomnosti podľa § 31 a 32 zákonného

článku L z roku 1879 o nadobudnutí a strate uhorského štátneho občianstva alebo uzavretím manželstva podľa § 34 zákonného článku L z roku 1879 o nadobudnutí a strate uhorského štátneho občianstva, alebo podľa § 2 zákona č. 102/1947 Zb. o nadobudnutí a strate československého štátneho občianstva sobášom, alebo podľa § 5 zákona č. 194/1949 Zb. o nadobúdaní a strácaní československého štátneho občianstva, alebo podľa § 13 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 206/1968 Zb. o nadobúdaní a strate štátneho občianstva Slovenskej socialistickej republiky, alebo podľa medzinárodných zmlúv, možno udeliť štátne občianstvo Slovenskej republiky bez splnenia podmienky podľa odseku 1 písm. a).

(5) Žiadateľovi, ktorý bol prepustený zo štátneho zväzku Slovenskej republiky podľa § 14 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 206/1968 Zb. o nadobúdaní a strate štátneho občianstva Slovenskej socialistickej republiky, možno udeliť štátne občianstvo Slovenskej republiky bez splnenia podmienky podľa odseku 1 písm. a).

(6) Bez splnenia podmienky podľa odseku 1 písm. a) sa udelí štátne občianstvo Slovenskej republiky žiadateľovi, ktorý je bývalým občanom Slovenskej republiky a ktorý bol prepustený zo štátneho zväzku Slovenskej republiky podľa tohto zákona, ak o to požiada do troch rokov od prevzatia listiny o prepustení zo štátneho zväzku Slovenskej republiky a predloží doklad, že mu nebolo udelené štátne občianstvo iného štátu.

§ 8

(1) Štátne občianstvo Slovenskej republiky udeľuje Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) na základe písomnej žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky. Žiadosť o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky sa podáva osobne na krajskom úrade, diplomatickej misii alebo na konzulárnom úrade Slovenskej republiky.

(2) Žiadosť o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky obsahuje

a) meno, priezvisko, dátum a miesto narodenia žiadateľa,

b) adresu trvalého pobytu žiadateľa, ak tento zákon neustanovuje inak,

c) dôvody žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky a

d) dátum a podpis žiadateľa.

(3) Žiadateľ predloží k žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky

a) stručný životopis,

b) doklad totožnosti,

c) rodný list,

d) doklad o osobnom stave, ktorým je sobášny list, právoplatný rozsudok alebo potvrdenie o rozvode manželstva, úmrtný list manžela, ak je žiadateľ ženatý muž alebo vydatá žena, rozvedený alebo ovdovený,

e) doklad o pobyte na území Slovenskej republiky, a ak ide o bývalého občana, doklad o poslednom trvalom pobyte na území Slovenskej republiky alebo čestné vyhlásenie o tomto pobyte,

f) doklad o bezúhonnosti nie starší ako šesť mesiacov, ktorým je výpis z registra trestov Slovenskej republiky, a ak ide o žiadateľa podľa § 7 ods. 2 alebo 3, aj výpis z registra trestov štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, alebo iný doklad o bezúhonnosti,

g) listinu o prepustení zo štátneho zväzku Československej republiky, Československej socialistickej republiky, Slovenskej socialistickej republiky alebo Slovenskej republiky alebo naturalizačný certifikát, alebo potvrdenie o nadobudnutí štátneho občianstva iného štátu, ak žiadateľ je bývalým občanom,

h) preukaz zahraničného Slováka, ak má postavenie zahraničného Slováka.

(4) Žiadateľ, ktorý dovŕšil 14 rokov, pri podaní žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky vyplní aj dotazník žiadateľa o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky (ďalej len „dotazník žiadateľa“), ktorý vydáva ministerstvo. Dotazník žiadateľa, ktorý nedovŕšil 18 rokov veku, podpisujú aj rodičia žiadateľa. Ak ho podpisuje len jeden z rodičov, je potrebné priložiť súhlas druhého rodiča, ktorého podpis musí byť úradne osvedčený.

(5) Pri vypĺňaní dotazníka žiadateľa krajský úrad, diplomatická misia alebo konzulárny úrad Slovenskej republiky overuje pohovorom ovládanie slovenského jazyka žiadateľom. Ovládanie slovenského jazyka sa overuje spôsobom, ktorý zodpovedá zdravotnému stavu žiadateľa.

(6) Krajský úrad si vyžiada od príslušného útvaru Policajného zboru stanovisko k žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky a žiadosť o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky s týmto stanoviskom pošle ministerstvu.

(7) Ak o to žiadateľ požiada, krajský úrad, diplomatická misia alebo konzulárny úrad Slovenskej republiky mu vydá potvrdenie o podaní žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky.

(8) Rodičia a ich maloleté deti, ktoré dovŕšili 14 rokov, žiadajú o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky v samostatných žiadostiach. Maloleté deti do 14 rokov, ktoré ich rodič uviedol vo svojej žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky, nadobúdajú štátne občianstvo Slovenskej republiky spolu s rodičom.

(9) Žiadateľ predloží k žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky maloletému dieťaťu do 14 rokov

a) rodný list dieťaťa,

b) doklad o pobyte dieťaťa na území Slovenskej republiky, napríklad potvrdenie príslušného útvaru Policajného zboru, potvrdenie o návšteve školy.

§ 8a

(1) Ministerstvo si môže vyžiadať od žiadateľa aj ďalšie doklady, ak sú potrebné na rozhodnutie vo veci.

(2) Ministerstvo pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky prihliada na verejný záujem, ako aj na stanoviská dotknutých štátnych orgánov a Policajného zboru. Ak ide o žiadateľa podľa § 7 ods. 2 písm. b), ministerstvo si vyžiada vyjadrenie dotknutého štátneho orgánu. Dotknutý štátny orgán vo vyjadrení uvedie dôvody, ktoré opodstatňujú udelenie výnimky z podmienok podľa § 7 ods. 1 písm. a) a h).

(3) Ministerstvo si vyžiada od dotknutého štátneho orgánu oznámenie, či sa proti žiadateľovi vedie trestné stíhanie, vydávacie konanie, konanie o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, konanie o jeho administratívnom vyhostení alebo konanie o odňatie azylu. Ak sa také konanie proti žiadateľovi vedie, ministerstvo preruší konanie o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky; ministerstvo v konaní pokračuje, len čo sa dozvie o rozhodnutí, ktorým sa trestné stíhanie, vydávacie konanie, konanie o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, konanie o administratívnom vyhostení alebo konanie o odňatie azylu skončilo. Toto rozhodnutie je orgán, ktorý ho vydal, povinný oznámiť ministerstvu.

(4) Ak tento zákon neustanovuje inak, ministerstvo konanie zastaví, ak žiadateľ nespĺňa podmienku podľa § 7 ods. 1 písm. a). Rozhodnutie o zastavení konania sa vyznačí v spise a žiadateľ sa o zastavení konania upovedomí.

(5) Ak žiadateľovi zaniklo povolenie na trvalý pobyt,[13]) ministerstvo konanie zastaví. Rozhodnutie o zastavení konania sa vyznačí v spise a žiadateľ sa o zastavení konania upovedomí.

(6) Ministerstvo rozhodne o žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky najneskôr do deviatich mesiacov od doručenia žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky ministerstvu. Ak je na rozhodnutie potrebné stanovisko iných štátnych orgánov okrem stanoviska podľa § 8 ods. 6 a rozhodnutie závisí od ich stanoviska, rozhodne najneskôr do jedného roka.

(7) Štátne občianstvo Slovenskej republiky sa nadobúda prevzatím listiny o udelení štátneho občianstva Slovenskej republiky. Listinu o udelení štátneho občianstva Slovenskej republiky odovzdáva krajský úrad, diplomatická misia alebo konzulárny úrad Slovenskej republiky žiadateľovi po zložení sľubu štátneho občana Slovenskej republiky. Zloženie sľubu je podmienkou nadobudnutia štátneho občianstva Slovenskej republiky. Sľub neskladajú deti mladšie ako 14 rokov, osoby, ktorým to ich zdravotný stav neumožňuje, a osoby, ktoré sú pozbavené spôsobilosti na právne úkony. Krajský úrad, diplomatická misia alebo konzulárny úrad Slovenskej republiky urobí záznam o zložení sľubu, ktorý spolu s dokladom o prevzatí listiny o udelení štátneho občianstva Slovenskej republiky pošle ministerstvu a na listine uvedie dátum zloženia sľubu.

(8) Ak si žiadateľ bez vážneho dôvodu neprevezme listinu o udelení štátneho občianstva Slovenskej republiky do šiestich mesiacov po doručení písomnej výzvy, ministerstvo konanie zastaví. Rozhodnutie o zastavení konania sa vyznačí v spise a žiadateľ sa o zastavení konania upovedomí.

(9) Sľub štátneho občana Slovenskej republiky sa skladá do rúk prednostu krajského úradu, veľvyslanca, konzula alebo nimi poverenej osoby a znie: „Sľubujem na svoju česť a svedomie, že budem verný Slovenskej republike, budem dodržiavať Ústavu Slovenskej republiky, ústavné zákony, zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy a riadne plniť všetky povinnosti občana Slovenskej republiky.“.

(10) Ak ministerstvo štátne občianstvo Slovenskej republiky neudelilo, žiadateľ môže podať novú žiadosť o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky najskôr po uplynutí jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky.

§ 8b

(1) Štátne občianstvo Slovenskej republiky nevznikne, ak sa po prevzatí listiny o udelení štátneho občianstva Slovenskej republiky preukáže, že doklady, na základe ktorých bola listina vydaná, sú sfalšované, pozmenené alebo vydanie listiny sa dosiahlo trestným činom.

(2) Ministerstvo oznámi skutočnosť podľa odseku 1 žiadateľovi. Ministerstvo zasiela oznámenie o skutočnosti podľa odseku 1 aj obci trvalého pobytu žiadateľa, útvaru Policajného zboru, daňovému úradu, inštitúciám vykonávajúcim sociálne poistenie a verejné zdravotné poistenie.

(3) Žiadateľ je povinný vrátiť listinu o udelení štátneho občianstva Slovenskej republiky ministerstvu do 30 dní od doručenia oznámenia ministerstva.

DRUHÁ ČASŤ
STRATA ŠTÁTNEHO OBČIANSTVA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

§ 9

(1) Štátne občianstvo Slovenskej republiky možno stratiť len prepustením zo štátneho zväzku na vlastnú žiadosť.

(2) Zo štátneho zväzku možno prepustiť osobu, ktorá preukáže, že má štátne občianstvo iného štátu alebo prísľub jeho udelenia v prípade prepustenia zo štátneho zväzku.

(3) Zo štátneho zväzku nemožno prepustiť osobu,

a) proti ktorej sa vedie trestné stíhanie, prípadne je vo výkone trestu alebo nemá vykonaný trest uložený rozsudkom súdu Slovenskej republiky,

b) ktorá má nedoplatky na daniach a verejných dávkach v Slovenskej republike.

(4) Pri rozhodovaní o žiadosti o prepustenie zo štátneho zväzku Slovenskej republiky na prospech žiadateľa je, že

a) uzavrel manželstvo s cudzím štátnym občanom a žije, prípadne mieni žiť v cudzine, alebo

b) nadobudol štátne občianstvo udelením po uzavretí manželstva so štátnym občanom Slovenskej republiky, pokiaľ toto manželstvo zaniklo alebo bolo rozvedené, alebo

c) jedným z rodičov maloletého dieťaťa, ktoré je štátnym občanom Slovenskej republiky, je cudzí štátny občan a dieťa je alebo bude vychovávané v cudzine, alebo

d) je osvojencom a jeho osvojiteľom je cudzí štátny občan a osvojenec je alebo bude vychovávaný v cudzine, alebo

e) dosiahol plnoletosť, narodil sa v cudzine a nikdy nemal trvalý pobyt na území Slovenskej republiky.

(5) Žiadosť o prepustenie zo štátneho zväzku Slovenskej republiky sa podáva osobne na krajskom úrade, diplomatickej misii alebo na konzulárnom úrade Slovenskej republiky.

(6) Žiadosť o prepustenie zo štátneho zväzku Slovenskej republiky obsahuje

a) meno, priezvisko, dátum a miesto narodenia žiadateľa,

b) adresu pobytu žiadateľa,

c) dôvody žiadosti o prepustenie zo štátneho zväzku Slovenskej republiky a

d) dátum a podpis žiadateľa.

(7) Žiadateľ predloží k žiadosti o prepustenie zo štátneho zväzku Slovenskej republiky

a) doklad totožnosti,

b) rodný list,

c) doklad o osobnom stave, ktorým je sobášny list, právoplatný rozsudok alebo potvrdenie o rozvode manželstva, úmrtný list manžela, ak je žiadateľ ženatý muž alebo vydatá žena, rozvedený alebo ovdovený,

d) výpis z registra trestov Slovenskej republiky nie starší ako šesť mesiacov,

e) prísľub udelenia štátneho občianstva iného štátu alebo doklad o jeho nadobudnutí,

f) potvrdenie, že žiadateľ nemá nedoplatky na daniach a verejných dávkach v Slovenskej republike.

(8) Manželia žiadajú o prepustenie zo štátneho zväzku v samostatných žiadostiach o prepustenie zo štátneho zväzku Slovenskej republiky. Maloleté deti, ktoré rodič uviedol v žiadosti o prepustenie zo štátneho zväzku Slovenskej republiky, strácajú štátne občianstvo Slovenskej republiky spolu s rodičom.

(9) O prepustení zo štátneho zväzku Slovenskej republiky rozhoduje krajský úrad. Štátne občianstvo Slovenskej republiky sa stráca dňom doručenia listiny o prepustení zo štátneho zväzku Slovenskej republiky.

TRETIA ČASŤ
OSVEDČOVANIE ŠTÁTNEHO OBČIANSTVA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

§ 9a

(1) Štátne občianstvo Slovenskej republiky sa preukazuje

a) osvedčením o štátnom občianstve Slovenskej republiky,

b) občianskym preukazom alebo

c) cestovným pasom.

(2) Osvedčenie o štátnom občianstve Slovenskej republiky vydáva príslušný krajský úrad na základe písomnej žiadosti o vydanie osvedčenia o štátnom občianstve Slovenskej republiky.

(3) Žiadosť o vydanie osvedčenia o štátnom občianstve Slovenskej republiky obsahuje

a) meno, priezvisko, dátum a miesto narodenia žiadateľa,

b) adresu pobytu žiadateľa,

c) dátum a podpis žiadateľa.

(4) Žiadateľ predloží k žiadosti o vydanie osvedčenia o štátnom občianstve Slovenskej republiky

a) doklad totožnosti,

b) rodný list a

c) doklad o osobnom stave, ktorým je sobášny list, právoplatný rozsudok alebo potvrdenie o rozvode manželstva, úmrtný list manžela, ak je žiadateľ ženatý muž alebo vydatá žena, rozvedený alebo ovdovený.

(5) Ak sa žiadateľ nenachádza v Ústrednej evidencii nadobudnutia a straty štátneho občianstva Slovenskej republiky alebo ak sú pochybnosti o jeho štátnom občianstve, krajský úrad požiada ministerstvo o súhlas s vydaním osvedčenia o štátnom občianstve Slovenskej republiky.

(6) Osvedčenie o štátnom občianstve Slovenskej republiky sa vydáva na tlačive, ktoré vydáva ministerstvo. Osvedčenie je platné šesť mesiacov odo dňa vydania. Osvedčenie obsahuje tieto údaje:

a) meno, priezvisko, dátum a miesto narodenia žiadateľa,

b) adresu pobytu žiadateľa,

c) dátum vydania osvedčenia a

d) odtlačok úradnej pečiatky a podpis oprávnenej osoby.

(7) Osvedčenie o štátnom občianstve Slovenskej republiky stráca platnosť dňom doručenia listiny o prepustení zo štátneho zväzku Slovenskej republiky.

(8) Krajský úrad vedie evidenciu o vydaných osvedčeniach o štátnom občianstve Slovenskej republiky.

(9) Ak žiadateľ požiada o vydanie osvedčenia o štátnom občianstve Slovenskej republiky vydané v lehote podľa odseku 6, krajský úrad je povinný vydať mu ho aj opakovane.

(10) Ak sa po vydaní osvedčenia o štátnom občianstve Slovenskej republiky preukáže, že žiadateľ nie je štátnym občanom Slovenskej republiky, osvedčenie o štátnom občianstve Slovenskej republiky je neplatné odo dňa jeho vydania. Ministerstvo oznámi túto skutočnosť žiadateľovi, ktorý je povinný vydané osvedčenie vrátiť do 30 dní od doručenia oznámenia.

ŠTVRTÁ ČASŤ
SPOLOČNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 10

Štátne občianstvo Slovenskej republiky je rovnocenné bez ohľadu na právny titul jeho nadobudnutia.

§ 11

Zrušený

§ 12

(1) Právne účinky vyhlásenia podľa § 3 ods. 2 nastanú dňom podania vyhlásenia.

(2) Orgán, ktorý vyhlásenie prijal, vydá potvrdenie o prijatí vyhlásenia s vyznačením dátumu vyhlásenia.

§ 13

Vyhlásenie vykonané podľa § 3 tohto zákona je oslobodené od správneho poplatku.

§ 14

Na žiadosť ministerstva alebo krajského úradu sú orgány verejnej moci, ako aj právnické a fyzické osoby povinné v určenej lehote oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre rozhodovanie podľa tohto zákona.

§ 15

(1) Všeobecný predpis o správnom konaní[14]) sa nevzťahuje na lehotu na rozhodnutie o udelení štátneho občianstva Slovenskej republiky podľa § 8a ods. 6.

(2) Na postup krajského úradu, diplomatickej misii a konzulárneho úradu Slovenskej republiky pri preberaní žiadosti podľa § 8 sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[14])

§ 16

Miestna príslušnosť podľa tohto zákona sa spravuje trvalým pobytom osoby, o ktorej štátne občianstvo ide. Ak osoba nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, spravuje sa miestna príslušnosť podľa jej posledného trvalého pobytu na území Slovenskej republiky; ak nemala trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, je príslušný podľa § 3 ods. 2 Obvodný úrad Bratislava I a podľa § 9 a 9a Krajský úrad v Bratislave.

§ 16a

(1) Za maloleté dieťa podáva žiadosť podľa § 8, 9 a 9a jeho zákonný zástupca alebo opatrovník. V mene osoby, ktorá je rozhodnutím súdu pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, podáva žiadosť podľa § 8, 9 a 9a súdom ustanovený opatrovník.

(2) Ak žiadateľ uvedie v žiadosti podľa § 8 a 9 maloleté dieťa a druhý rodič nepodal rovnakú žiadosť, je potrebný súhlas druhého rodiča, ktorého podpis musí byť úradne osvedčený. Súhlas druhého rodiča možno nahradiť právoplatným rozhodnutím súdu. Súhlas sa nevyžaduje, ak druhý rodič je pozbavený rodičovských práv alebo jeho rodičovské práva sú obmedzené, alebo jeho pobyt nie je známy, alebo je pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo jeho spôsobilosť na právne úkony je obmedzená.

(3) Doklady k žiadosti podľa § 8, 9 a 9a žiadateľ predloží v origináli alebo predloží ich úradne osvedčenú kópiu. Ak žiadateľ predloží doklady v origináli, krajský úrad, diplomatická misia alebo konzulárny úrad Slovenskej republiky po overení údajov z nich vyhotoví ich kópie a doklady vráti žiadateľovi. Doklady vydané cudzím štátom musia mať ďalšie overenie, ak medzinárodná zmluva[15]) neustanovuje inak, a musí k nim byť priložený úradne osvedčený preklad do slovenského jazyka.

§ 17

V prípade, že medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, upravuje niektoré otázky vo veci štátneho občianstva odlišne od tohto zákona, platí úprava v medzinárodnej zmluve.

§ 18

Žiadosti o udelenie štátneho občianstva alebo o prepustenie zo štátneho zväzku nevybavené do účinnosti tohto zákona sa považujú za žiadosti podané podľa tohto zákona.

§ 19

Ústrednú evidenciu udelení a strát štátneho občianstva Slovenskej republiky vedie ministerstvo; krajskú evidenciu vedie krajský úrad.

§ 19a

Práva pri uplatňovaní tohto zákona sa zaručujú rovnako všetkým osobám bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo k etnickej skupine v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania ustanovenou osobitným zákonom.

§ 19b

O žiadostiach o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky podaných žiadateľmi, ktorí uzavreli manželstvo so štátnym občanom Slovenskej republiky a o ktorých sa právoplatne nerozhodlo do 31. augusta 2005, rozhodne sa podľa predpisov platných pred 1. septembrom 2005.

§ 20

Zrušujú sa:

1. zákon č. 194/1949 Zb. o nadobúdaní a strácaní československého štátneho občianstva v znení zákona č. 72/1958 Zb., zákona č. 165/1968 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 206/1968 Zb. a zákona č. 88/1990 Zb.,

2. zákon Slovenskej národnej rady č. 206/1968 Zb. o nadobúdaní a strate štátneho občianstva Slovenskej socialistickej republiky v znení čl. I zákona č. 88/1990 Zb.,
3. položka 8 prílohy C a položka 75 prílohy E zákona Slovenskej národnej rady č. 472/1990 Zb. o organizácii miestnej štátnej správy.

§ 21

Tento zákon nadobudol účinnosť 15. februára 1993.

Zákon č. 70/1997 Z. z. nadobudol účinnosť 5. júla 1997.

Zákon č. 515/2003 Z. z. nadobudol účinnosť 1. januára 2004.

Zákon č. 36/2005 Z. z. nadobudol účinnosť 1. apríla 2005.

Zákon č. 265/2005 Z. z. nadobudol účinnosť 1. septembra 2005.

Pavol Hrušovský v. r.

1) Článok 5 Ústavy Slovenskej republiky.

2) § 8 Občianskeho zákonníka.

3) § 108 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

4) § 34 až 42 zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 606/2003 Z. z.

5) § 57 Trestného zákona.

6) § 12 ods. 11 Trestného poriadku.

7) § 391 a nasl. Trestného poriadku.

8) Zákon č. 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

9) § 56 až 75 zákona č. 48/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov.

10) § 15 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

11) § 2 písm. d) zákona č. 480/2002 Z. z.

12) Zákon č. 70/1997 Z. z. o zahraničných Slovákoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 403/2002 Z. z.

13) § 41 zákona č. 48/2002 Z. z.

14) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (úplné znenie č. 138/2004 Z. z.).

15) Napríklad Dohovor o zrušení požiadavky vyššieho overenia zahraničných verejných listín (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 213/2002 Z. z. v znení oznámenia Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 313/2002 Z. z., č. 483/2002 Z. z., č. 74/2003 Z. z., č. 148/2003 Z. z., č. 405/2003 Z. z., č. 437/2003 Z. z., č. 32/2004 Z. z., č. 295/2004 Z. z., č. 515/2004 Z. z. a č. 683/2004 Z. z.).

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.